

Věstník

občasník junáckého střediska Moravská Třebová

Úvodník

Tento Věstník je trošku "hubenější" - nechtěli jsme čekat na naplnění všech pravidelných rubrik, aby se k Vám včas dostaly potřebné informace a zejména pravidla Svojsíkova závodu, která tvoří speciální přílohu tohoto čísla. Jen pro upřesnění - jedná se o pravidla stejná jako v roce 1993, takže se nedivte, když někde v textu narazíte na tento letopočet.

Jessie

Informace od vedoucího střediska

Vedoucí družin a oddílů, na další střediskovou radu tj. **14.dubna 1995** doneste všechny průkazy členů střediska (děti i dospělí) k potvrzení o zaplacení registrace na rok 1995. Doneste také staré průkazky od členů, kteří se letos již neregistrovali!!!

Nezapomeňte do další střediskové rady vybrat přihlášky na tábory, nejpozději je však doručte do **16.dubna 1995** Darzimu domů!!! Pokud někdo z vedoucích oddílů bude svolávat nějakou schůzku s rodiči ohledně táborů oznamte to na nejbližší střediskové radě.

Ještě bych chtěl upřesnit informaci ohledně věku účastníků na skautských táborech /jak jsme se o tom bavili na SR 10.3./ Podle **Vyhlášky ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České republiky č. 185/90 Sb. o zotavovacích a jiných podobných akcích pro děti a dorost z 8.5. 1990 změněná a doplněná vyhláškou MZ ČR č.445 z 31.8.1992** je základním dokumentem upravujícím podmínky táboření. Pod pojmem "zotavovací akce" se rozumí organizovaný společný pobyt 20ti a více dětí (rozumí se do 18ti let) na dobu delší než 4 dny. Podniky čtyřdenní a kratší nebo s počtem dětí 19 a menším nepodléhají ustanovením této vyhlášky.

Stanových táborů (tj. takových, jejichž součástí zpravidla nejsou trvalé nebo dočasné stavby) se může zúčastnit nejvýše 50 osob, dospělých a dětí, které v kalendářním roce dosáhnou věku alespoň 7 let. Děti předškolního věku (od 5 let) se mohou tábora zúčastnit s doprovodem alespoň jednoho z rodičů. Jsou-li tyto tábory větší, jsou posuzovány jako stálé a mají přísnější normy pro vybavení. V odůvodněném návrhu MZ ČR ke změně vyhlášky ze 7.5.1992 bylo uvedeno, že omezení počtu účastníků stanových táborů se ukázalo nevhodné - hygienická služba tento bod dále upřesní.

Pro putovní tábory je nutná účast 3 dospělých a nejvýše 30ti dětí, které v daném kalendářním roce dosáhnou věku alespoň 11 let. Děti ve věku 7--11 let se mohou zúčastnit putovního tábora jen bez zátěže, za předpokladu předchozí celoroční přípravy a omezení denní trasy nejvýše do 15 km. Doba trvání putovního tábora je do **14ti** let omezena **14ti dny**, pro účastníky nad **14 let** nejvýše **3 týdny**. (viz. *MUDr. Jan Písko & kol. "SKAUTSKÁ ZDRAVOVĚDA" str. 7. Vyhlášky a předpisy*)

Demi

Středisková rada 10. 3. 1995

1. Svojsíkův závod 1995

- přípravná schůzka střediskového kola 31. března (18.00, Barák)
- střediskové kolo 8. dubna, pravidla jako v roce 1993 (viz příloha), zodpovídají výchov. zpravodajové
- okresní kolo 13. května v Brněnci, od nás postupují dvě hlídky z každé kategorie (junáci, skautky)

2. Vůdcovské zkoušky ChK

27. nebo 28. května (termín a místo konání bude upřesněno). Z našeho střediska: Vojta Sedlák, Petr Hrubý, Milan Kužílek. Písemnou práci v rozsahu 4 - 6

str. strojopisu odevzdat Demimu do 24. března!

3. Registrace

S vypětím všech sil a jako vždy "pět minut po dvanácté" se nám podařilo se spočítat a vybrat registrační poplatky na rok 1995.

Početně je nás přibližně stejně jako před rokem (celkem 154) viz následující tabulka:

Od.	VI	Si	Ro	Sv	Sy	Ra	M	Ž
1	18		7				2	
2		6	6				1	
3		12	1				1	
4				12	18	4		2
5				15		4		3
6				14		4		1
O.							16	8
Σ	18	18	13	41	18	12	20	14

Pozn.: VI - vlčata, Si - skauti, Ro - roveři, Sv - světlušky, Sy - skautky, Ra - rangers, M - muži, Ž - ženy, O - oldskauti.

4. Revize

ORJ provedla revizi hospodaření středisek. Dopadli jsme dobře, v našich účtech nebyly shledány závažnější nedostatky.

5. Tábory

Bude nutné vytvořit právní a účetní předpoklady pro to, aby dotace určené dle pokynů ministerstva rodičům zůstaly středisku (na celoroční provoz). Uvažované řešení - uspořádat schůzku s rodiči, případně se na ně (při neúčasti na schůzce) obrátit vysvětlujícím dopisem. Následně pak získat rodiči podepsané potvrzení o darování dotace středisku. V tomto kroku bude nutná osobní angažovanost všech vedoucích (kolik rodičů se nám podaří přesvědčit, tolik z dotací na tábor budeme mít na další existenci)!

Byly rozdány přihlášky a dopisy rodičům. Přihlášky je nutné vrátit Darzimu do **16. dubna!** Předpokládána účast na táborech:

1. odd. - Mlha, Notime, 7 R, 18 D
2. odd. - Aladin (1 týden), 6 R, 6 D
3. odd. - Vojta (2. týden), 1 R, 11 D
4. odd. - Maurenc, Jindra, 24 D
5. odd. - Eva K., 4 R, 15 D
6. odd. - Eva V., Černá Maurenc, 2 R, 16 D.

Vlastníci povolení k vjezdu do lesa nechť je neprodleně odevzdají Darzimu za účelem obnovení!

6. Buzoly

Darzimu neprodleně odevzdat ke kontrole střediskové buzoly!!

7. Pojistka

Pro letošní rok jsme na našich akcích pojištěni u IB pojišťovny Pardubice, pojistná smlouva č. 8000007818.

8. Různé

Středisková rada ukládá vedoucímu prvního oddílu udělat pořádek ve značení šestek!

Olda Šetrný 1995

3. ročník soutěže ve střelbě ze vzduchovky "O zlatou kulku Oldy Šetrného" se konal v sobotu 11. března. Účast dětí i vedoucích a rádců byla dobrá a počasí nám víc než přálo. Vedení vojenského gymnázia nám vyšlo maximálně vstříc a poskytlo nezbytné technické zázemí (střelnici, zbraně, terče, střelivo). Jmenovitě pplk. Padrтка pak připravil zajímavý doprovodný program s praktickými ukázkami střelných zbraní a signálních prostředků (světlice, dýmovnice apod.) i s odborným komentářem.

Jednotlivci byli odměněni již tradičně diplomem a cenou, vítězné družiny pak dorty ve tvaru terče, na kterých si všichni velice pochutnali (pekla sestra Lenka Navrátilová & spol). Závěrem lze konstatovat, že akce se nám povedla a všichni přítomní mohli být spokojeni (obzvláště ti, co vyhráli).

Výsledky jednotlivců

(max. 50 bodů):

Vlčata

Jan Matys	30	Fialová šestka
Petr Mlčoch	21	Fialová šestka
Ondřej Hrdina	17	Fialová šestka

Světlušky

Eva Ludvíková	31	Myšky
Pavína Mišáková	21	Jitřenky
Helena Hlavová	20	Myšky

Skauti

Luděk Strouhal	46	Orlíci
Zbyněk Hrbata	37	Kamzíci
Miroslav Vojtek	32	Vlci

Skautky

Veronika Brabcová	31	Ještěrky
Gabriela Hrdinová	18	Ještěrky
Veronika Mazalová	18	Ještěrky

Výsledky družin

(max. 150 bodů):

Vlčata

Fialová šestka	68
Vlčata z 1. odd.	24

Světlušky

Myšky	60
Jitřenky	41
Včelky	12

Skauti:

Kamzíci	93
Vlci	89
Orlíci	53

Skautky

Ještěrky	67
Pomněnky	22

Jessie

Omluva

Omlouváme se tímto Aleši Bisovi (případně dalším postiženým), že jsme na něho zapoměli v minulé rubrice "Jubilea" (měl narozeniny 7. března). Tato chyba vznikla použitím údajů z loňské registrace, ve které Aleš chyběl.

Jinak jste už asi zjistili, že ve výpisu se objevují patnáctiletí a starší. Mladším sestřám a bráškům se omlouváme, ale asi by těch jubilentů potom bylo přeci jen trochu moc. Nakonec jejich vedoucí a rádcí určitě mají pečlivě vedené evidencie, takže na své ovečky určitě nezapomenou a oslavencům patřičně popřejí na družinových schůzkách.

Jessie

Jarní rozjímání

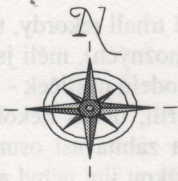
Přibližně v čase, kdy se Vám do rukou dostane tento Věstník, bude začínat kalendářní jaro. Původně jsem Vás na tomto místě chtěl potěšit nějakou pěknou jarní básní, ale po úvaze jsem se rozhodl využít zbývající místo poněkud jinak...

To naše skautské jaro už vlastně začalo - pár společných akcí už máme za sebou, případně těsně před sebou. Z těch nadcházejících připomínám Svojsíkův závod, na který bychom se měli pečlivě připravit a důstojně pak středisko reprezentovat v okresním kole, případně kolech vyšších.

S nadcházejícím jarem by se také měla zvýšit aktivita družin a hlavně se přestěhovat z kluboven ven, do probouzející se přírody. Snad se také v redakci Věstníku konečně opět dočkáme nějakého příspěvku z činnosti našich družin, protože takto to vypadá, že nikdo nic nedělá. Snad na každé střediskové radě Vás vyzývám ke spolupráci při tvorbě Věstníku, ale jak se zdá marně. To Vám opravdu Věstník stačí jen jako souhrn "suchých" informací a termínů? Nebo je to fakt takový problém napsat pár řádek o nějaké akci, zážitku, nápadu, postřehu... , prostě o čemkoli, co by mohlo zajímat ostatní? Nakonec vždyť příspěvek za družinu nemusí psát jen rádce nebo vedoucí. Klidně dejte možnost nějakému probouzejícímu se literárnímu talentu. Kdo by třeba ještě před rokem řekl, že Darzinka s Hankou nás budou oslňovat brilantními reportážemi a dokáží "utáhnou" celou samostatnou přílohu! Také, jak jste si už možná všimli, dokáže si Věstník poradit docela obstojně s kresbami i fotografiemi - takže i na tomto poli jsou možnosti veliké (např. různých karikatur a malůvek jsem už v klubovnách viděl...). Nebo, pokud je problém v tom, že se Vám něco nechce opisovat, klidně nám přineste třeba Vaši kroniku, my už si s ní poradíme a brzy Vám ji vrátíme. Možná také všichni nevíte, kde sídlíme, takže věste, že na adrese Lenka a Pavel (Jessie) Navrátilovi, Tylova 5 (pokud se nás stydíte, tak máme taky schránku).

Prakticky to samé by se dalo říci o mé žádosti, aby jste se zamysleli nad tím, jakou akcí by se dalo připomenout páté výročí obnovení skautingu v našem středisku. Taky ticho po pěšině, nikoho nic nenapadá... Až si uděláte chvilku, přečtěte si např. článek "SRPS" ve Skautingu č. 95/7, str. 17. o akci skautů z Litomyšle...

Jessie

Žihadlo č. 7

19. 3. 1995, příloha Věstníku č. 40

Ólala rádcovský kurz

(Dolní Lhota, 10. - 12. 2. 1995)

Ve Věstníku č.39 je o této akci malá zmínka, a to hodnocení kladné. To je však pro mladé, houževnaté, dychtivé rádce, ale i starší a mladší lidi velice málo. A proto je tu Žihadlo, aby vás zasvěceně o celé věci informovalo.

Celá "taškařice" začala v pátek 10. února 1995 o půl čtvrté na zastávce u nemocnice. A kdo měl tolik odvahy, že přišel? No samozřejmě my dvě slavné witches, Madla, Zub & spol (Zuzka), Rybíz, Prcek, Āanda, Milhaus, Johann, Alešek, Davi (= David), Martin, Honza no a jako nucená pracovní síla prošlá dospělostí moudrá sůva sestra Maurenc (ona nám toto přirovnání zcela jistě odpustí). Pravda, moc radosti z toho neměla, ale co, my už jsme přece velcí a rozumní. Však již po cestě do Svitav jsme se raději svěřili do rukou a nohou vojevůdce Honzy. Celkem v poklidu jsme dorazili až do Moravské Chrastové. Ovšem tam nastala první krize. Běhali jsme od zastávky k zastávce a velkou náhodou jsme se dostali do pravého autobusu. To ale byl teprve začátek. Pomalu se setmělo, okna autobusu byla zamlžená a my nevěděli, kde máme vystoupit. Naštěstí s námi jeli sestry z Brněnce, které nás navigovaly. Vystoupili jsme ve Svojanově a ještě stále v dobré náladě jsme dorazili na místo určené do Dolní Lhoty, do bývalé školy, která nám byla po tři dny domovem. Následovalo ubytování - dívky a chlapci zvlášť, papinkání vlastních zásob a seznamování se sourozenci z celého světa. Kolem sedmé jsme se všichni sešli v jídelně, kde nás čekal společný program - hra šest ran do klobouku, kterou vyhráli naši favoriti Martin a David. Pak bylo něco jako přivítání a seznámení se staršími činovníky. V čele bratr Petrás, sestra Trůda (zlatý slavík), sudí Demi, sestra Vedmoška, sestra Iva Bisová, Maurenc, bratr Mrholík z Brněnce, bratr Vaňous a další. Umluvený Demi nám "stručně" shrnul náplň celého víkendu a stařešinové se odebrali do ... jen sestra Trůda s námi posečkala a udělila nám lekci zpěvu. Začalo se skautskou hymnou a pomalu došlo na jiné slušné a méně slušné písničky (naši chlapci se projeví až spíše v té druhé oblasti písní). Šlo se spát až kolem dvanácté hodiny půlnoční. A jelikož chlapci spali jen o jednu zeď vedle, spal nedůvěřivý Demi hned před našimi dveřmi.

sobota ráno:

"Budíček, budíček!!!" Po chvíli se ve dveřích objevil čiperný bratr Mrholík a počal nám troubit přímo do pokoje, no hrůza. Rozcvička v čele s Maurenc, slavnostní nástup (skupinové trápení pořadovkou), snídaně, přednášky, přednášky, přednášky, oběd, přednášky, vzrušená debata o přednáškách, přednášky, přednášky, přednáška o důležitosti přednášek. Zatímco chlapci se s Maurenc věnovali v jídelně přednášce o tělovědě, naše slavná dvojka já a mé druhé já předváděla "názornou a vzornou" (buďte rádi, že jste to neviděli) pořadovku s bratrem Mrholem. Tu se však po silnici přihlítilo neznámé individuum - typla bych to na auto a z něj se vyklubalo něco - to bych zase typla na bratra Šifru z Brněnce. Naše dvojka mu zaslutovala a šly se kácet

stromy. Posléze nám Mrhol s jeho pravou rukou Libičem názorně předvedli, jak se takový strom kácí. I naši rádcové si při řezání dokonce vrzli. Rozdělali jsme oheň, uvařili čaj a opekli párky. Již za tmy jsem se vracel do našeho provizorního domova. A opět přednášky, hry, večere (dojídání oběda) - hra na kytaru + zpěv. Opět kolem půlnoci večerka. Ale ne pro všechny. Zcela jistě ne pro ty, kteří spali v naší části domu.

Když totiž byl již všude klid, přihnaly se do vedlejšího pokoje tři ukecané a užvaněné sestry z našeho střediska - Vedmoška, Maurenc a Iva. Ač se snažily šeptat (sestra Vedmoška šeptat neumí vůbec, zvláště když se směje), byly hlučné asi tak jako sloni v porcelánu. To by se však přežít ještě dalo, dokud ... do naší části domu se přestěhoval již zmíněný bratr Šifra. Ustlal si přímo před našimi dveřmi a děsně chrápal. Ale tak děsně, že pro to není ani výraz. Již jsme se začali obávat o jeho zdraví, když se do akce zapojili stěbetavé susedky. Nejprve přestěhovali Demiho do svého pokoje, jelikož by mohl přímo u zdroje ohluchnout. Pak se jali roznášet vatou do uší. My jsme s díky odmítly, ale mnozí se přemlouvav nenechali. V momentě, kdy bratr Šifra na chvíli přestal, ozvalo se z vedlejšího pokoje: "No vidíš, hned je to s tou vatou lepší!"

Neděle:

Nevím, jak se nám minulé noci podařilo usnout, ale ráno jsme se vzbudili. Snídaně, pohovory (zkoušky), slavnostní ukončení + předávání rádcovského osvědčení. Úklid a postupné loučení se sourozenci z celého světa. Na zpáteční cestu jsme si vzali na posilnění syrové párky, kvůli

kterým jsem já osobně zůstala v pondělí doma. Darzinka zůstala nezávisle na mě a solidárně se mnou též doma. Pravda, na poslední dvě hodiny nemělo smysl jít do školy. Co se týče cesty zpět, Sokolíky kvůli mé maličkosti málem přešlo auto, autobus nám málem ujel, ale se můžete všichni přesvědčit, jsme všichni celí a zdraví.

Hanička

Víte, že...

- Alešek Bisů měl dne 7.3. narozeniny? (Na něj se v seznamu oslavenců Věstníku č. 39 zapomělo, takže teď tento údaj doplňujeme dodatečně, aby to Aleškovi nebylo líto). A čím je ještě 7. březen významný? Tento den slaví své narozeniny teď už americký tenista Ivan Lendl a slavil by je i první český prezident Tomáš G. Masaryk. A když už jsme u těch významných dnů - i Vladan Kolář má důvod k oslavám. Ve stejný den jako on, tedy 22.4. jen o pár let dřív, se narodila další hlava státu, a to Josef V. Stalin.
- Oblíbený občasník Žihadlo (pro některé zlé jazyky = rovery-Žahadlo má svého vlastního kreslíře? Ano, je jím Vladan (jeho díla jste mohli vidět v posledních Žihadlech - jednou nůž, podruhé ten samý nůž a v minulém čísle to byl ilustrační obrázek k prvnímu dílu naší rubriky "Moudré rady pro tvrdé hlavy" - kanady)

Vladan pro nás kreslí na volný úvazek a ačkoli nebyla ještě sepsána smlouva, je jasné, že taky bez nároku na výplatu. Proto jej odměňujeme aspoň takto, tedy veřejným poděkováním. Díky.

- Minulý víkend proběhl ve znamení práce? Ne asi pro vás, ale pro Laďu, Karla, Jirku, Darziho, Ivoše a Mirka Koláře určitě. Přetvářeli totiž půdu rodinného domku v dětské pokojíky. (Dům patří Mírkovi K.). A když se v neděli něco málo po páté hodině sešli u Ladi na hodnotící schůzi, jistě mohli konstatovat, že poslední tři dny strávené ve Vysokém Mýtě byly sice velmi náročné (tahat 405 kýblů malty do druhého patra není žádná brnkačka), ale také plné dobré nálady a pohody, nebo se zase sešla parta lidí, kteří si mají co říct.

(Někteří čtenáři co bedlivě sledují Žihadlo, si určitě pamatují, jak "Demi stavěl koupelku" a tím pádem ví, že první Lišáci a Jeleni našeho střediska drží pohromadě už víc, než dvacet roků, a že za posledních pár let takových "pracovních" akcí absolvovali víc.

Darzinka

Prosba od srdce

- Karel od Rozbořilů přišel na něco, co já nemohu i přes urputnou snahu objevit po několik let a staletí? Totiž má druhá witch si právě zařizuje občanku, tak jí Karel při této příležitosti doporučil, aby si spíše zřídila krtčí pas, aby mohla snáze a nerušeně cestovat v kanálech a stokách. I já se k této radě moc moc přimlouvám, a zároveň doufám, že ten pas bude hotov, co nejdřív, a že se sestra Darza dá na cestování. Bože, ať je to co nejdříve!

Hana

III. ročník střelecké soutěže "O zlatou kulku Oldy Šetrného"

Ano, proběhl letos dne 11.3.1995 v areálu Vojenského gymnázia. Ale to už myslím víte, a jestli ne, určitě se o tom bratr Jessie zmíní na jiném místě tohoto občasníku. Takže my jen o tom, co asi oko nadměrně vytiženého Jessieho nepostřehlo.

1. Jak se dalo čekat, střílelo se. Střílelo se na všech frontách, tedy ve dvou místnostech, a tak měli roveři zaměstnání na výpomoc, coby nabíječi střelných zbraní plné tlapky práce. Ochtně nabíjeli, doplňovali výklad Vojtův (ten dětem pletl hlavy jakými mřídli a třemi základními a nejdůležitějšími orgány vzduchovky), sem tam dokonce některým méně zkušeným sestřám zamířit pomohli (co to ovšem bylo platné, když, jakmile vzduchovku odjistili, sestry si s ní hýbaly zase jak chtěly), no prostě samá ochota. Jenomže to pouze do toho okamžiku, než zalehly na palebnou čáru (za ty lavice nechod", Ty nevíš, že za ty matrace se nesmí") statečné rádkyně.

Bratři roveři se klidně dívali na sestry, které sice už někdy v životě v ruce pušku držely, věděli něco málo o míření, leč nabíjet neuměly.

Taky se velice bavili při pohledu na Zuzku, která ležíc na palebné čáře zuřivě mačkala střídavě pojistku a kohoutek, ale rána nevyšla, ať se snažila sebevíc. (Nakonec se přišlo na to, že pušku řádně nenabila). Nemohli se dočkat, až poběží k terčům a uvidí je zcela nepoškozené, podobně jako tomu bylo u mladších sester. Tentokrát se ale museli stáhnout s nepořízenou, neboť větší na ran byla do černého!

2. Ač si páni roveři také vystřelili (někteří trhali rekordy, takový Dejvy (David) nastřílel 86 bodů z 50 možných), měli jste je vidět, když jim kterýsi dobrák půjčil pár modelů puštiček - lítal po celém areálu VGJŽ, na každého mířili, občas někoho vodkrágovali (tak třeba milá Darzinka byla zabita asi osumkrát), napadali bezbrané pocestné... A překážkou jim nebyl ani věk ani nenabitě zbraně.

3. Před vyhlášením vítězů pan Padrtka předváděl skautíkům různé zajímavosti, mimo jiné také vystřeloval "padáčky". To se ví, to děti zajímalo nejvíc, honili se za nimi po půlce Třebové a jak všichni posmutněli, když nějaký přistál na stromě, či na střeše. (Třeba do příštího roku zakoření a rozmnoží se tak). Naopak radost měli ti, jimž se podařilo ještě horký padáček ulovit. Nejšťastnější byl ale bratr Xanda, který, přestože již dva ulovil, neúnavně chytal dál. (Bylo opravdu zajímavé, sledovat, jak se skoro dvoumetrový Xanda vyjímá v houfu malých světlušek a vlčet). Takových rádců bychom našli víc - např. Jirka Hrdina a myslím, že "padáčkomanii" propadl i Martin Dlábek.

4. Stříleli i dospělí! Například sudího Demiho bylo možno zahlédnout rozplácleho na matracích, co tvořily palebnou čáru.

Sestra stařešinka Vojtěška málem dokonce papinkala hrabičky, když prohlásila, že ji nikdo při střelbě neporazí. Ale porazil. Tím "zloduchem" byl Jiřík od Nečasů. Sestra Vojtěška však neměla tolik odvahy, aby svůj slib splnila. Ale odpusťme jí to, děti mají taky někdy strach. (Vojtišku, neber si to osobně).

Akce dopadla úspěšně (myslím, že lépe než minulý rok, neboť se skautská mládež neměla možnost mezi vlastní střelbou a vyhlášením výsledků nudit - ať už si prohlíželi výše uvedené puštičky nebo sledovali výše zmíněného pana Padrtku). Povolené ztráty vyplnil jeden chlapec S. O. kolíků, jinak žádní mrtví. Takže napřesrok AHÓOJ.

Hanka & Darzinka

PS: Kdyby byl býval Vojta hrábě pozřel, byl by býval vypadal asi takto: viz obr.

SOUTĚŽ!

Protože a poněvadž poslední Žihadlo vyšlo s malinkým zpožděním a navíc o prázdninách, asi jste se nestihli nad minule vyhlášenými úkoly ani zamyslet. Takže platí to, co minule, termín posunujeme až na 30.3.1995. **Mnoho zdaru!**